

MARIJA JANA:

Naš Belko.

oj stric ima psička, ki ga ima silno rad. Saj je ta psiček res vreden njegove velike ljubezni. Ni to psiček, kakor so psički druge vrste, kaj še, to je vzor vseh psičkov.

Ves je bel, le na hrbtu ima lepo rjavo liso in tudi ušesca so rjava. Ves njegov nastop je sila moder. Pa kako pameten je naš psiček! Kadar pride domov, malo popraska po vratih, da mu jih odpro. Kosilo ga navadno že čaka. Stric mu le zapove levo, desno in takoj najde pripravljeni obed. Po kosilu je treba še pijače. Kadar je žejen, stopi k škafu in takoj vemo, česa si želi.

Ako mu veli stric, naj gre počivat, takoj sluša. Kadar pa mu od našega kosila ne ostane ničesar in mu da stric le suhega kruha, kmalu privihne svoj nos, a vendar pohrusta trdo skorjo.

Ko bi pa videli našega psička na lovu, to bi se čudili. V vsej Metliki mu ni enakega. Tudi drugi gospodarji, ki imajo lastne pse, so tega mnenja. Saj je prignal na letošnjem lovu največ zajčkov, ki so storili bridko smrt, mi pa smo se gostili z okusno pečenko.

Če bi pa pogledali v stričevo srce, bi videli, da zavzema tam naš Belko veliko in važno mesto. Pravzaprav ga imamo vsi tako radi: tetka in tudi jaz. Vsem se zna prikupiti s svojim lepim vedenjem. Kadar pa nas pogleda z zvestimi, modrimi očmi, tedaj vemo, da imamo v Belku zvestega prijatelja. Ker imamo njega, se nam ni bati ničesar.

Belko ni le lovski pes, ampak je obenem zvest čuvaj naše hišice. Skrbno čuva vsak predmet, ki stoji v kuhinji, in ne dovoli nikomur, da bi karkoli odnesel iz hiše. Še na Anko se huduje, ko pride vsako jutro po škaf, da nam prinese vode iz Obrha.

Ni nam ta psiček le v korist, temveč nam je tudi v zabavo in veselje. Tako lepo se igrata s stricem, da se ob pogledu nanj zabavamo tudi mi. Gotovo je vzgoja vzrok, da je postal psiček tako umen. Za to pa se imamo v prvi vrsti zahvaliti stricu, ki ga je učil in vežbal od mladih nog in ga še vedno uči s pametjo in veščo roko.

Belkov želodec pa je bolj gosposkega kroja. Ne je ravno vsega, saj dobi le boljše reči, ki ostanejo od našega obeda. Kako ga je veselje gledati, ko s svojimi močnimi in zdravimi zobmi tere še tako trdo kost. Za zajtrk pa dobi vedno dobrega in sladkega mlekca, da se mu ne pokvari želodec, ko bi že na tešče drobil kosti.

Ker je pa vsak delavec, ki se utruji pri dnevnem delu, vreden počitka, zato ima Belko lepo posteljo. Pod štedilnikom spi pozimi

na mehki blazini, da si na trdih tleh ne odrgne dlake in ne obtolče kosti. Poleti pa ima na pristavi na senu mehko in udobno ležišče.

Kadar pa laja Belko na trgu, ga je čuti daleč naokrog. Tako lep in poln je njegov glas. Vesela sem, kadar gre z nami na izprehod, da se še jaz postavim s tako umnim psičkom.

Pa pomislite, ni manjkalo dosti, pa bi skoro izgubili našega psa. Zgodila se je nesreča, da ga je obstrelil grd človek. Hudo je bil Belko bolan. Le skrbni stričevi, tetini in Pikini postrežbi se imamo zahvaliti, da nam je ostal Belko in z njim nam je ostalo tudi naše veselje.

Pravzaprav pa ni mogoče naštetiti vseh njegovih vrlin in zaslug. Ker pa je bil to leto res jako priden, je dobil o božiču lepo ovratnico, ki mu sila dobro pristaja. Za želodec pa je dobil celega pečenega kapuna, ki ga je bil gotovo bolj vesel nego ovratnice. (Pa nikar ne mislite, da si je tega kapuna pribavil sam po nepošteni poti!)

Tri ptičke.

*Solnce bogastvo razliva
na zelene goščave;
ptičice v gnezdu pojo mu
prvič v življenju pozdrave.*

*V gnezdecu trije mladički
pesem veselo žgolijo,
kako naj v gaju domačem
domek si skupaj zgradijo.*

*Dva sta ob letu vesela
gnezdi doma si gradila,
tretji odšel je v tujino —
tam ga je smrt zalotila.*

Fr. Ločniškar.

